



תת"ע 465/04/15 - טיבי ראשד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 465-04-15 מדינת ישראל נ' טיבי ראשד

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	טיבי ראשד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 12.4.15 על ידי כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בדרך עירונית בה מותרת מהירות מירבית של 50 קמ"ש, במהירות של 103 קמ"ש, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,600, פסילה בפועל לתקופה של 6 חודשים ופסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי לתקופה של שלוש שנים.

הבקשה הועברה לטיפולו בהיות כב' השופטת שלזינגר-שמאי בחופשת לידה, ועל מנת לא ליצור עינוי דין למבקש/לנאשם.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדיון עקב מחלה שפקדה אותו באופן פתאומי בגב התחתון, והרופא המטפל המליץ לו לשכב בבית לתקופה של 7 ימים.

לבקשה צורף אישור מחלה מיום 11.4.15.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שהיה על המבקש להגיש בקשה לדחיית הדיון בצירוף אסמכתאות מתאימות.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין.

הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

עמוד 1



ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

הסיבה לאי התייצבותו של המבקש לדיון, כפי שעולה מבקשתו, הינה כי נבצר ממנו להופיע לדיון עקב מחלה.

המבקש צירף לבקשתו אישור מחלה מתאריך 11.4.15- יום לפני מועד הדיון, בו צוין כי מומלץ על "מנוחה במיטה שבוע מתאריך 11.4.15 עד תאריך 18.4.15". על אישור המחלה לא צוין כי הוא בתוקף עבור מוסדות משפטיים, ולא נאמר בו שהמבקש אינו מסוגל להופיע בביהמ"ש וכל אשר נאמר שמומלצת לו מנוחה.

בע"פ 70722/08 בנימין יצחקי נ' מדינת ישראל אישרה כב' השופטת יהודית אמסטרדם החלטתו של בית משפט קמא כי אין לקבל אישור מחלה של נאשם אשר לא מצוין בו כי הוא מיועד לבית המשפט.

בע"פ 11673-03-09 שובאש ארקאן נ' מדינת ישראל אישר כב' השופט כמאל סעב כי אין די באישור רפואי אשר לא מצוין בו כי הנאשם אינו יכול להופיע בבית משפט עקב מצבו הרפואי.

הנני סבורה כי, אם אכן היה המבקש חולה מיום 11.4.15 כאמור בבקשתו ובאישור הרפואי, היה עליו לפנות בבקשה לדחיית מועד הדיון טרם הדיון ולא להמתין למתן פסק דין בעניינו.

מכל מקום, משלא היתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. עיוות דין

המבקש לא העלה כל טענת הגנה באשר לעיוות דין שייגרם לו באם לא יבוטל פסק הדין.

עיינתי בעונש שהוטל על המבקש ולא מצאתי בו חריגה מנורמת הענישה המקובלת בעבירה בה עסקינן, וזאת לנוכח חומרת העבירה ומסוכנותה (נהיגה במהירות מופרזת של 53 קמ"ש מעל המותר בדרך עירונית, דהיינו למעלה מפי 2 מהמהירות המירבית המותרת) ולאור וותק נהיגתו הקצר (נוהג משנת 2014).

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י' תשרי תשע"ו, 23 ספטמבר 2015, בהעדר

עמוד 2



הצדדים.